

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

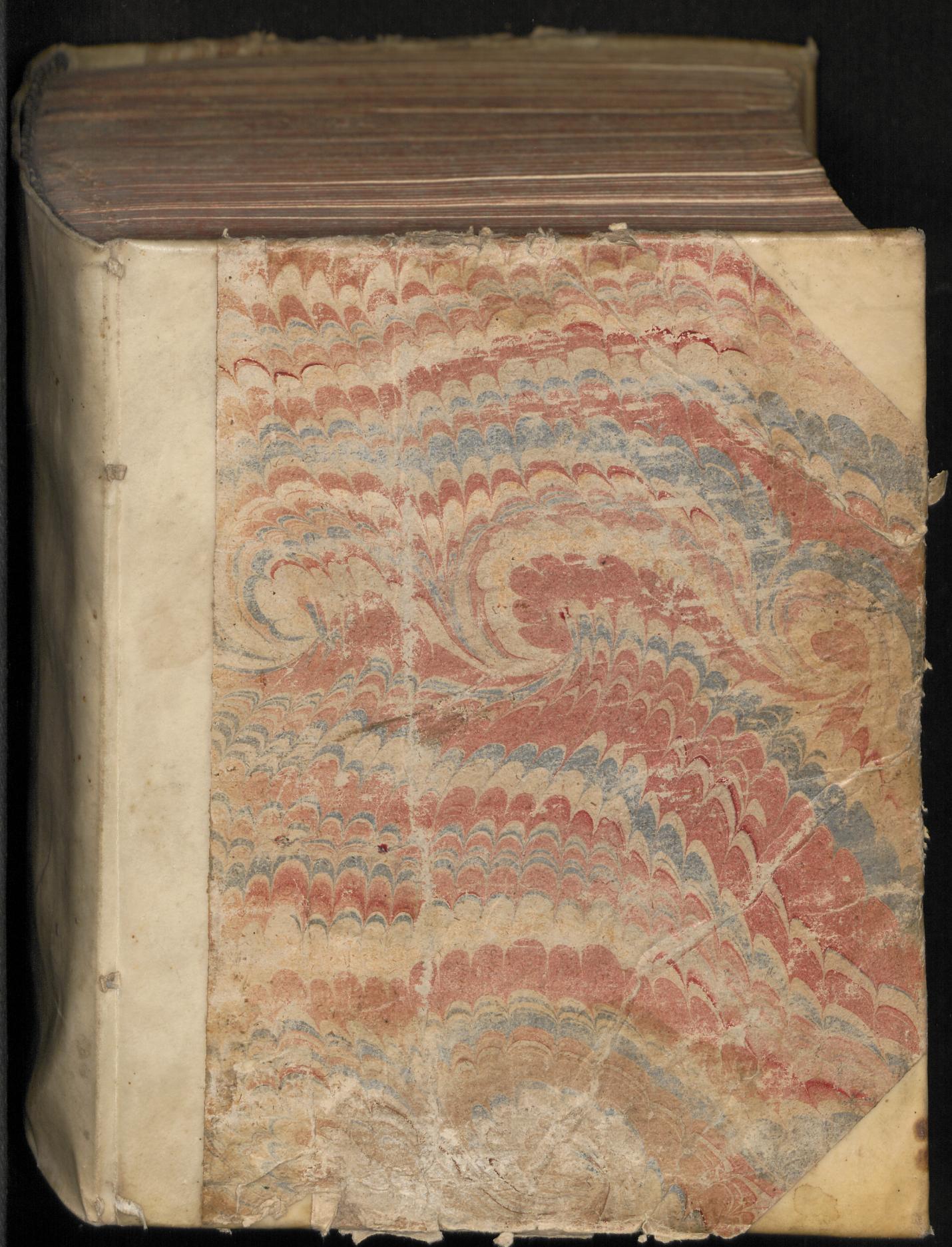
M. Jo. Wilh. Strickeri Theses Theologicæ : Privatissimis Ucibus Dicatæ

Neo-Brandenburgi: Typis Zieglerianis, [1705?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1014491991>

Druck Freier Zugang

Nr. 65

P. 100 V. 17 M. 17

KB NB 108.1-97

<u>Verzeichniß der Autoren und Sachen n. d. S.</u>	
Anonymi Brief von Toppio	759.
von den Kindern der Erbfeind 389	
von den Hoffnungen handelt 923.	
Salzburger 896. 901.	
Corsica	895
- Joh. Lericus Socinianus	859.
Vorhüdigung denero	883.
Bartholdi programmata	869
Bröstedt Fidei fridigt ps. 65. 14	363.
Griger De peccato in Sp. S.	771.
Decovi fridigt in fo. Matth 21. - 457	
Engelck de preadamitismo	801.
Gans Cantata von d. Bibel	879.
Gerhard Eckramus de conjunctione Phil. 851.	
Grap von den Diflägen im Grab	791
Greiffswaldisches Kirchenordnung	475
- Stralsund unter Rusmeyer 589	
- zwischen Cassa 665.	
Henck oratorium von d. Kreist Christi	952

Kaysers Oratorium von König David	931.
Leberecht 613. Jakob und Vorbot d. Füden	974
Macke vom Lutherischen Jabel fah	521
Mattheson oratorium 3 p. trinit	940.
Maius von der algemeynen Gottesglaubheit	827
Neumeister wider die Union mit den Reformirten	547
Nibbe oratorium passionale	960.
Paschii Acta Remotionis	685.
Perthes de Crimine Simonis	- 1
Pest in Marseille	309
Presfovii Vorstallg zum neuen Bibelkasten	513.
Rambach Ciusgr. 2 Cor 4. 16.	405.
- Es. 28. 29.	429
Reinbeck Investitur fr Lue 2. 15.	392
Reinhold Conuersi / Mittel zur Erfahrung d. Füde	911.
Stalhoff Babyp. Ps. 17. 7.	379
Stricker theses theologica	863.
Telemann oratorium von Jephthah	944
- - von Sauls fall	948.

29
863

M. JO. WILH. STRICKERI
THESES
THEOLOGICÆ

PRIVATISSIMIS
USIBUS
DICATÆ.

NEO-BRANDEBURGI,
TYPIS ZIEGLERIANIS, TYPOCR. AUL.

56
THESES
OR
Respond. perpetuo
ANDREA HILLIO
Neo - Brandenburgensi,
Scholæ Patriæ hactenus Alumno.

864

CAP. I.

DE

SABBATHO.

- I. Tertiū Decalogi præceptum non meras continet Ceremonias Mosaicas, sed maximam sui partem morale est.
- II. Observationem hujus Præcepti præ reliquis fere omnibus Legislator commendavit.
- III. Cultum divinum publicum præcipit jus morale naturale, cum certo tempore & vacatione a labore, qvi sacra impedit.
- IV. Publica benefacta Domini publicum in servis exigunt cultum, privata privatum.
- V. Determinatio septimi diei non erat in V. T. mystica, sed Ceremonialis.
- VI. Ut Creationis opus absolutum est septimo die, sic Redemptio generis humani die Dominicæ Resurrectionis peracta fuit.
- VII. Summum V. T. beneficium erat Creatio, potissimum beneficium novi foederis Resurrectio Christi.
- VIII. Salvator primo septimanæ die non solum resurrexit, verum etiam Discipulis suis eodem, & præterlapsi O&iduo, Thoma adparuit.
- IX. Primitiva Ecclesia ex Christiana libertate primum septimanæ diem in locum Sabbathi Iudaicæ surrogavit, sicutq; hoc institutum adiaphoron totius Ecclesiæ, non exercendum cuilibet privato.
- X. Dies Solis semel destinatus Cultui publico non est a Magistratu Politico tollendus: Cavendum enim, ut ne libertas in licentiam degeneret.
- XI. Sontica Causa subest, quare Dies Solis in Codice N. T. appellatur primus Sabbathorum, ac Dies Dominica Cor. XVI, 2 Act.
- XX, 7. Apoc. I, 10.

A

XII. Qvi

XII. Qui in Schediasmatibus suis de Sabbatho prolixius egit, non ille Anti-Sabbaticorum patrocinium suscepit. Neque iisdem patrocinatus est Confessor veritatis Nicolai Clemangius, quamquam de non instituendis novis Celebritatibus tractatum suo seculo condidit.

CAP. II.

DE

FESTIS & CELEBRITATIBUS.

- I. Festorum in Ecclesiam DEI pio Consilio introductorum solennitates non sunt abrogandæ.
 - II. Festa Christianorum plurimum habent Commodi, nihil incommodi.
 - III. Festorum solemnia DEo nequaquam displicant.
 - IV. Festa v. t. erant juris Ceremonialis divini, in N. autem t. sunt Juris Ceremonialis Ecclesiastici.
 - V. Institutio Festorum, eorundemq; abrogatio totius est Ecclesiæ.
 - VI. Nec instituere Festa Romanum oportet Pontificem, nec abrogare competit Magistratui Politico.
 - VII. Nullo modo laedendus est articulus de Christiana libertate.
 - VIII. In Patriarchali & Mosaica Ecclesia viguit ante Festorum celebratio, quam Lex divina de Celebritatibus Judaicis promulgatur.
 - IX. Deus in instituendis feriis gentilium mores non est imitatus.
 - X. Non celebramus festa vel ex superstitione, velex opere operato.
 - XI. Christi incarnati, nati, passi, mortui, sepulti, resuscitati, & in cœlos evecti beneficia omni tempore recolimus.
 - XII. Nihil tamen impedit, quo minus Christi Incarnationem, nativitatem, passionem, resurrectionem & ascensionem, statis temporibus & anniversariis festis, altius pectori insigamus, Deumq; pro ipsis & ejusmodi aliis benefactis in publico cœtu uno ore concelebremus.
-

CAP.

865

CAP. III.
DE
STUDIO JRENICO.

- I. Ab Irenicis non est exercenda pietas in detrimentum Veritatis.
- II. Non damnamus integras Ecclesias; In fundamentalibus vero articulis a nobis dissidentium perversa dogmata ex toto pectore averiamur.
- III. Fallunt & falluntur vehementer, qui in sequiore partem rapiunt tritum istud: Quilibet Princeps in sua regione sapientia est.
- IV. Bracchium secularis nec sit obstaculo defendantibus & afferentibus veritatem.
- V. Quisquis Rigorem cœlestis veritatis in statu confessionis sedulo & sollicitate obseruat, non laedit ille jura Episcopalia.
- VI. Sola Pietas non est unicum fundementum veræ concordie, verique consensus.
- VII. Ex studio pacis Confessio privata non est abroganda.
- VIII. Adiaphora nostræ Ecclesiæ non sunt mutanda in gratiam adversariorum illud inique flagitantium.
- IX. Arcentur merito adversarii ab artis Lutheranorum.
- X. Exemplum Christi non præcipit mutuam Orthodoxorum & heterodoxorum tolerantiam.
- XI. Irenicos prius oportet examinare dogmata, tum devenire ad adiaphora.
- XII. Plerasq; lites ac controversias novissimus demum dies dirimet.

CAP. IV.
DE
EODEM ARGUMENTO.

- I. Non ad instar Ecclesiæ Apostolicae Lutherani & Calviniani cor idem & eadem anima esse possunt.

II. A

- 778
- II. A venerando Lutherō reſte denominamur Lutherani, neq; in gratiam mutui Consensus denominatio illa tollenda.
 - III. Sub Evangelicorum & Apostolicorum titulis latere hæretici ad unum omnes percupiunt.
 - IV. Reformatos in expediendis controversijs missuros esse rationis decempedam, promissio fuit in hunc diem de impossibili, quæ æquipollet neganti.
 - V. Symbolum Apostolicum non est omnium Credendorum, uti Lex agendorum, summa.
 - VI. Articuli fundamentales secundi ordinis e numero articulorum fundamentalium ne eximantur.
 - VII. Disputationes Theologicas pro carnaliter eruditorum altercationibus habere, & ab amore & a veritate alienissimum.
 - VIII. Non sentiendum modo, sed etiam loquendum est cum matre Ecclesia.
 - IX. Et mens & Lingua sit Lutherana.
 - X. Elenchus Doctrinalis æq; ac moralis usurpetur in utraq; Cathedra.
 - XI. Utī Papismus sic & Calvinianismus hactenus est irreconciliabilis.
 - XII. Ovile unum & grex unus de Ecclesia ex Judæis & Gentibus colligenda rectissime intelliguntur.
-

CAP. V.

DE
EODEM ARGUMENTO.

- I. VEritatis patrocinium pio suscipere Zelo non est pharisaicus fastus.
- II. Sacer denarius & Exorcismus nihil mali possident,
- III. Canis instruere aras non est ridiculus, sed piissimus ritus, & plane innocuus.
- IV. Cœne autor in prima institutione nec Crustula usurpavit, nec fermentatum panem.

v. Opt.

- 866.
- V. Optimus est Philosophus, qui placentulas Orbicularēs vēros esse panes ex veri definitione panis colligit.
 - VI. Baptismus a fœmina in necessitatis Casu rite collatus, omnino efficax est & legitimus.
 - VII. Corpus ac Sanguis Christi non corde tantum, sed ore etiam in Sacramento sumuntur.
 - VIII. De abrogandis feriarum celebritatibus non politice sed theologicē sentiendum,
 - IX. Lutheranorum dividendi Decalogum ratio Codici sacro propius accedit.
 - X. Studium Irenicum a Syncretismo plerumq; parum aut nihil differt.
 - XI. Non sunt facienda mala, ut inde eveniat bonum.
 - XII. Florentissimus Reipublicæ Christianæ status res voti potius est quam facti.
-

CAP. VI.
DE
MINISTERIO ECCLESIASTICO.

- I. Ministerium Ecclesiasticum est divinæ institutionis.
- II. Idem Clericatus sacer est, Venerabilis, & legitime appetendus.
- III. Pantocratorianismus summo jure intenditur & urgetur.
- IV. Male & non sine summo crimine improbatur Theologia systematica.
- V. Religio Christiana sine obligatione, Ordine, ac patrocinio veritatis consistere nequit.
- VI. Sacri officii partes ex præscripto instituentis sunt propagare doctrinam Evangelicam, a peccatis absolvere, porrigeere Sacra menta, & animas sollicite curare.
- VII. Munera ista sunt constanter in Ecclesiis nostris servanda.
- VIII. Theologæ Professorum munus a functionibus Clericorum protius discrepat.
- IX. Ab-

- IX. Abhorret a veritate cœlesti, tollere in N. T. cultum divinum publicum.
- X. Quemadmodum in scripturis analogia fidei valde commendatur, ita Ecclesia Orthodoxiam in deliciis habet.
- XI. Constitutiones Ecclesiasticae in Ecclesiis, uti politicæ in rebus publicis, requiruntur.
- XII. Disciplinæ Ecclesiasticae, quæ Sacratum paginarum nititur auctoritate, suus constare honor sua dignitas debet.

CAP. VII.

DE

TERMINISMO.

- I. **G**ratia divinæ Vocationis seria est & universalis.
- II. **D**eus peccatori, minimum in Ecclesia, revocantem gratiam, quoties labitur, toties promisit.
- III. Verbum & Sacraenta sunt salutis nostræ efficacissima admicula.
- IV. Pœnitentia seria nunquam est sera.
- V. Seram pœnitentiam non usq; quaq; veram esse largimur ambabus.
- VI. Amplissima divinæ liberalitatis munera in curtam supellestilem iniquissima ratione convertuntur.
- VII. Charybdin securitatis & desperationis Scyllam pari passu ambolare magno consensu orthodoxa confitetur Ecclesia.
- VIII. Ne ponantur limites misericordiae infinitæ.
- IX. Vitæ periculum, quod omni momento imminet, defugienda securitate in negotio salutis, satis nos admonet.
- X. Hodie in hoc articulo omne vitæ humanæ patium significat.
- XI. Porta gratiæ non ante clauditur, quam Colophon additur viueni fabulæ.
- XII. Qui e nostrisibus ante mota certamina liberius forte ex pio Zelo locuti sunt, benigniore merentur phrasium homileticarum interpretationem: Theologia enim homiletica non est acromatica.

CAP.

869

CAP. IIX.
DE
PIETISMO.

- I. Pietas ad omnia utilis.
- II. Infucata Pietas nihil derogat veritati.
- III. Ubi nulla Veritas, ibi nulla Pietas.
- IV. Modo ne multorum Pietas pietatis potius simulacrum sit.
- V. Nova omnia moliri in sacris, & antiqua spernere, piorum est animi piorum?
- VI. Dilacerare convitiis Academias & turpare Matrem Ecclesiam multis modis, priusne ac Lutheranum nuncupabis?
- VII. Novellos agere Reformatores Ecclesiæ Lutheranæ, ac adversariis cedere citra sonticas caussas, a vera pietate remotum esse quisq; piorum arbitratur.
- VIII. Examinare levissima in aliis cœtibus, & præterire graviora insuis, ecquid aliud est, quam veniam dare Corvis, & censurâ vexare columbas?
- IX. Qui invehuntur in vitia, errores insuper habent ac facile tollant, Colantur ab iis Culices, & deglutiuntur Cameli.
- X. Non citra jactantiam asseritur, Renatos in hac Vita prope accedere ad perfectam divinæ Legis impletionem, a qua procul omnino absimus.
- XI. Confundere Legem cum Evangelio & Justificationis ac Renovationis articulum, est summa injuria afficere meritum Optimi Salvatoris.
- XII. Librorum Symbolicorum quotusquisq; elevat autoritatem, pii nomen ille non meretur, cum faciem præferat omni nequitia.

CAP. IX.
DE
CHILIASMO.

- I. Una eademq; est univerialis omnium mortuorum Resurrectio.
- II. Quod-

- 105
- II. Quodcunq;; præter triplieem adventum Christi, excogitatur novum adventandi genus, fanaticorum fabula est dudum explosa.
 - III. Omnis Chiliasmus, quocunq; demum veniat nomine, rejicitur in articulo XVII. Augustanae Confessionis.
 - IV. Solennis Judæorum in patriam terram reductio ante novissimum diem frustra expectatur.
 - V. Novissima tempora pessima tempora!
 - VI. Damnatorum Cruciatus erunt æterni, nec unquam finientur.
 - VII. Τὸν πάντας ἀποκάλασας nullum præbet patronum errantibus.
 - VIII. Completo Scripturarum Canonii nihil est addendum.
 - IX. Adparitiones, & quotquot vulgo circumferuntur Ecclæses, Raptus, Visiones, mentis humanæ ludibria esse, eventus pasim edocuit.
 - X. Taceat Mulier in Ecclesia.
 - XI. Quicquid a Joele prædictum est de futuris in Ecclesia propitiis, ejus equidem vaticinii complementum inter initia N. T, extitit.
 - XII. Clarissima scripturæ litera omni alia revelatione præstantior est ac fortior.
-

CAP. X.

DE

NOVO FANATICORUM PURGATORIO.

- I. **P**Aradisus non notat solum animarum post fata quietem, sed sempiternæ simul recreationis fruitionem.
- II. Non essentialiter Christum induimus in Baptismatis lavacro, sed imputative.
- III. Christus intercedit pro viventibus non pro mortuis, nec pro defunctis orandi licentiam Christianis indulxit.

IV. Evan.

- 868
- IV. Evangelium equidem prædicatum est omnibus Creaturis, sed actu damni ex isto numero eximuntur.
 - V. Non mittuntur hodie ad inferos, qui illic existentibus Evangelium prædicerent.
 - VI. Vitæ æternæ gradus non sunt Classes, in quibus beati ab inferioribus ad superiores pergunt.
 - VII. Salvator non in morte ad inferos descendit, sed superatis dum doloribus mortis.
 - IX. Neq; in nobis descendit, vel nos in eo ad inferos descendimus.
 - IX. Animæ Hominum non mutabuntur olim in Angelos.
 - X. Eadem a Corporibus separatae non purgantur a Christo per Baptismum flaminis,
 - XI. Sed a momento discessus a corporibus beantur, Deumq; vivent ante diem Judicij.
 - XII. Pontificios in doctrina de Purgatorio exedere fatemur; Lutheranos autem circa idem dogma peccare in defectu pernemamus.

